Opłata pocztowa uiszczona gotówką.

Nr. 19.

Gazeta Urzędowa

POWIATU KATOWICKIEGO

Redakcja i Administracja: Katowice — Wydział Powiatowy, ul. Marsz. Piłsudskiego nr. 45, III. piętro pokój nr. 46 — tel. 319-91 — konto P. K. O. 300.235.

Za redakcję: Franciszek Bąk — Wydział Powiatowy

Katowice, sobota, dnia 15 maja 1937 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia władz.

USTAWA

z dnia 23 kwietnia 1937 r.

o Święcie Niepodległości.

Art. 1. Dzień 11 listopada, jako rocznica odzyskania przez Naród Polski niepodległego bytu państwowego i jako dzień po wsze czasy związany z wielkim imieniem Józefa Piłsudskiego, zwycięskiego Wodza Narodu w walkach o wolność Ojczyzny — jest uroczystym Świętem Niepodległości.

Art. 2. Dzień 11 listopada jest dniem wolnym od pracy.

Art. 3. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Prezesowi Rady Ministrów i wszystkim ministrom.

Art. 4. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: I. (—) Mościcki

Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wewnętrznych: (—) Sławoj Składkowski

Minister Spraw Zagranicznych: (—) Beck

Minister Spraw Wojskowych: (—) Kasprzycki

Minister Skarbu: (—) E. Kwiatkowski

Minister Sprawiedliwości: (—) W. Grabowski

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego: (—) W. Świętosławski

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: (—) J. Poniatowski

Minister Przemysłu i Handlu: (—) Antoni Roman

Minister Komunikacji: (—) Ulrych

Minister Opieki Społecznej: (—) Marian Zyndram-Kościałkowski

Minister Poczt i Telegrafów: (—) E. Kaliński

(Przedruk: z Dz. U. R. P. z dnia 30 kwietnia 1937 r. nr. 33).

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 24 kwietnia 1937 r.

o wartości jednego grama czystego złota.

Na podstawie art. 36 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 czerwca 1934 r. o wierzytelnościach w walutach zagranicznych (Dz. U. R. P. Nr. 59, poz. 509) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 3 sierpnia 1934 r. w sprawie obliczania i ogłaszania wartości złota (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 694) — ustalam na miesiąc maj 1937 r. wartość jednego grama czystego złota na pięć złotych 92,44 grosza.

Minister Skarbu:
(—) E. Kwiatkowski.

(Przedruk: Monitor Polski z dnia 30 kwietnia 1937 r. nr. 99).

WOJEWODA ŚLĄSKI.
Nr PH. 1/21. Katowice, dnia 16. IV. 1937 r.

Do
Starostw i Dyrekcyj Policji
w Województwie Śląskim

w sprawie wyjaśnień do ustawy o ochronie rynku pracy.

W związku z wejściem w życie ustawy z dnia 23 stycznia 1937 r. o zmianie rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 4 czerwca 1927 r. o ochronie rynku pracy (Dz. U. R. P. Nr. 6, poz. 48) w brzmieniu obwieszczenia Ministra Opieki Społecznej o jednolitym tekście rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 4 czerwca 1927 r. o ochronie rynku pracy (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 309 z 1937 roku) rozporządzenia wykonawczego z dnia 23 marca 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 24, poz. 160) oraz okólnika Min. Opieki Społ. z dnia 23. III. 1937 r. Nr 14/37, Urząd Wojewódzki Śląski wyjaśnia co następuje:

Zgodnie z art. 9 ust. 1 znowelizowanej ustawy o ochronie rynku pracy władze administracji ogólnej, przystąpią bezzwłocznie do wydawania specjalnych zaświadczeń uprawniających do wykonywania zatrudnienia tym cudzoziemcom, którzy przebywają bez przerwy na terenie R. P. nie później jak do 1 stycznia 1922 r. Cudzoziemcom tym należy po ich zgłoszeniu, wydawać takie zaświadczenia tymczasowe, z terminem ważności nieprzekraczającym okresu trzech miesięcy tj. najpóźniej do dnia 1 lipca 1937 r., przy czym zaświadczenia te nie mogą wykraczać poza termin administracyjnej wizy pobytowej.

W szczególnych wypadkach może władza administracyjna I instancji odmówić udzielenia takiego zaświadczenia, zgodnie z pkt. 2 art. 9 cyt. ustawy na podstawie swobodnego uznania, o ile umowy międzynarodowe (traktaty handlowe, Konwencja Genewska) nie przewidują specjalnych warunków i formy odmownej decyzji.

Zgodnie zatem z pkt. 5 art. 9 cyt. ustawy o ochronie rynku pracy, pracodawcy zatrudniający pracowników cudzoziemskich, posiadających specjalne zaświadczenia, są zwolnieni od wyjednywania zezwoleń przewidzianych w art. 4 cyt. ustawy, natomiast są zobowiązani do zawiadomienia władzy o ich zatrudnieniu, względnie zaprzestaniu pracy, zgodnie z postanowieniami art. 6 i 7 ustawy o ochronie rynku pracy.

Z wyżej przytoczonego przepisu ustawowego wynika, że obowiązek zawiadomienia władzy o zatrudnianiu cudzoziemskich pracowników w trybie art. 6 i 7 ustawy o ochronie rynku pracy dotyczy pracodawców zarówno w odniesieniu do zatrudnionych już przez nich pracobiorców, jak też do przyjętych obecnie pracowników cudzoziemskich, posiadających specjalne zaświadczenia. O ile zatem pracownik nie wykaże się wspomnianym wyżej zaświadczeniem, pracodawca winien na jego zatrudnianie uzyskać zezwolenie w trybie art. 4 ustawy o ochronie rynku pracy.

Jednocześnie podaje się dla wyjaśnienia, że cudzoziemcom zatrudnionym na terenie R. P. od dnia 1 stycznia 1922 do dnia 20 marca 1931 r. a więc do czasu wprowadzenia w życie ustawy o ochronie rynku pracy, żadnych zaświadczeń nie wydaje się, gdyż ich zatrudnienie uregulowane było postanowieniami art. 3 i 7 tejże ustawy i obowiązywało pracodawców tylko do ich zgłoszenia. Cudzoziemcy ci z chwilą zmiany stosunku pracy podlegać będą na równi z cudzoziemcami zatrudnionymi od 20 marca 1931 przepisom art. 2 i 4 ustawy o ochronie rynku pracy t. zn., że pracodawcy będą musieli na ich zatrudnienie uzyskać formalne zezwolenie Wojewody.

Wojewoda:

w z.:

(—) Dr. Saloni,

Wicewojewoda.

(Przedruk z G. U. W. Śl. Nr. 17 z dnia 27 kwietnia 1937 r.

Urząd Wojewódzki Śląski
Wydział Samorządowy
Nr. Sm. 6/1/3.

Interpretacja art. 17
śląskiej ustawy o ochronie lokatorów.

Według postanowień art. 17 ustawy z dnia 16 grudnia 1926 r. w sprawie ochrony lokatorów w brzmieniu ogłoszonym obwieszczeniem Wojewody Śląskiego z dnia 6 grudnia 1935 r. (Dz. U. Śl. Nr. 22, poz. 31) właściciel domu może wynająć opróżnione mieszkanie tylko za zezwoleniem urzędu gminnego, t. zn. jeżeli właściciel domu zamierza wynająć mieszkanie najemcy, t. j. lokatorowi. Nie zawiera ustawa natomiast żadnych postanowień, jak postąpić należy, gdy o dane mieszkanie ubiega się sam właściciel domu. Wobec tego Urząd Wojewódzki, wskutek podniesionych wątpliwości w tym względzie wyjaśnia po zaciągnięciu opinii Prokuratorii Generalnej R. P., co następuje:

Powołana wyżej ustawa o ochronie lokatorów odnosi się — jak zresztą sama nazwa wskazuje — do stosunków prawnych najmu budynków wzgl. ich części składowych. Podkreśla to wyraźnie art. 1 tejże ustawy.

Najem jest stosunkiem obligatoryjnym, dla którego powstania ustawa wymaga porozumienia pomiędzy sobą wynajmującego a najemcą — inaczej lokatorem — co do przedmiotu najmu (art. 370 kz). Jeżeli chodzi nie o mieszkanie urzędnicze z art. 18 ustawy o ochronie lokatorów, to, gdy mieszkanie zajmuje sam właściciel nieruchomości, nie podpada taki stosunek pod pojęcie najmu, gdyż prawo używania i użytkowania mieszkania przez właściciela nieruchomości jest wypływem jego prawa własności (art. 903 kz).

Zajmowanie mieszkania przez właścicieli jest realizacją prawa bezwzględnego (własności), podczas gdy zajmowanie go przez lokatora jest wypływem prawa obligatoryjnego, ustalonego umową najmu.

Art. 17 śląskiej ustawy o ochronie lokatorów ogranicza wyraźnie prawa właścicieli nieruchomości, lecz tylko odnośnie do wynajęcia opróżnionego mieszkania. Przepis ten posiada charakter wyjątkowy, jak zresztą cała ustawa, która zaznacza swój wyjątkowy charakter w art. 1, wobec czego interpretacja rozszerzająca jest nie dopuszczalna.

Uzasadniony jest więc wniosek że właściciel domu, obejmując opróżnione w nim mieszkanie, nie potrzebuje zezwolenia urzędu gminnego, przewidzianego art 17 śląskiej ustawy o ochronie lokatorów. Uzależnienie objęcia od takiego zezwolenia byłoby jeszcze dalszym ograniczeniem prawa własności, co niewątpliwie wychodziłoby poza zamierzenia ustawodawcy. Oczywiste jest, że wyżej podana teza nie ma zastosowania do tak zwanych

mieszkań urzędniczych z art. 18 ustawy, t. j. takich mieszkań, które były zajęte przez funkcjonariusza państwowego w dniu 1 lipca 1926 r., a które według ustawy mogą być przydzielone przez urząd gminny tylko funkcjonariuszom państwowym wskazanym przez władzę przełożoną funkcjonariusza, opuszczającego mieszkanie, chyba, że właściciel domu, zamierzając sam objąć takie mieszkanie, odda mieszkanie równowartościowe w tejże miejscowości do dyspozycji władz (art 18, pkt. 5). Wówczas objęcie mieszkania we własnym domu uzależnione jest od przydziału przez urząd gminny, zaś brak przydziału podlega sankcjom z art. 18, pkt. 7 powołanej ustawy.

Katowice, dnia 8 kwietnia 1937 r.

Za Wojewodę:

(—) Dr. Dworzański

Naczelnik Wydziału

(Gazeta Urz. Wojew. Śl. Nr. 15, poz. 109).

WOJEWODA ŚLĄSKI
Nr. K. W. 1/1/23.
Dot.: Regulacja rzeki Brynicy.

Obwieszczenie.

Urząd Wojewódzki zamierza przystąpić do regulacji rzeki Brynicy na odcinku od km. 2,300 do km. 7.300 trasy regulacyjnej na obszarze gmin Szopienice i Mała Dąbrówka w powiecie katowickim.

Projekt techniczny i wyjaśnienia, dotyczące wyżej wymienionego przedsiębiorstwa będą wyłożone do publicznego wglądu w Starostwie w Katowicach i w Urzędach gminnych w Szopienicach i Małej Dąbrówce przez 4 tygodnie, począwszy od soboty dnia 1. V. 1937 r. do soboty dnia 29. V. 1937 r. w godzinach urzędowych.

W wyżej zakreślonym terminie należy pisemnie, w podwójnym wygotowaniu, albo protokolarnie zgłosić w wymienionym wyżej Urzędzie zarzuty przeciw zamierzonemu przedsiębiorstwu, oraz żądanie w przedmiocie wzniesienia i utrzymania urządzeń i wypłaty odszkodowań.

Ci, którzy we wskazanym terminie nie wniosą przeciw udzieleniu pozwolenia żadnych sprzeciwów, tracą do nich prawo i będą mogli z powodu szkodliwego działania zamierzonego przedsiębiorstwa podnosić tylko pretensje przewidziane w § 172, ustawy wodnej z dnia 7. IV. 1937 r.

Celem ustnego rozpatrywania wniesionych w zakreślonym czasokresie zarzutów i roszczeń zostanie oznaczony w swoim czasie osobny termin.

Katowice, dnia 27 kwietnia 1937 r.

W imieniu Śląskiej Rady Wojewódzkiej
Przewodniczący:

w z.

(—) Dr Saloni

Wicewojewoda.

Wydział Powiatowy
Katowice
L.: T. IV. 23/3.

Ogłoszenie
o zamknięciu drogi.

Wydział Powiatowy w Katowicach podaje do wiadomości, że z dniem 18 maja br. zamyka się dla ruchu kołowego z powodu przebudowy, drogę państwową Katowice — Szopienice — Sosnowiec na odcinku od ul. Rejtana w Szopienicach do granicy miasta Sosnowca na przeciąg 3-ch miesięcy.

Objazd do Sosnowca przez Mysłowice — Radocha.

Katowice, dnia 14 maja 1937 r.

Przewodniczący

w z.

(—) Dr. Richter.

ROZPORZĄDZENIE POLICYJNE
Dyrektora Policji w Katowicach

z dnia 28. kwietnia 1937 r.

zmieniające rozporz. policyjne z dnia 20. I. 1929 r. o uregulowaniu ruchu kołowego w Katowicach.

Na podstawie §§ 5 i 6 ustawy o zarządzie policyjnym z dnia 11. marca 1850 r (Zb. ust. pr. str. 265), §§ 143 i 144 ustawy o ogólnym zarządzie kraju z dnia 30. lipca 1883 r. (Zb. ust. pr. str. 195), § 2 ustawy o zarządzie policyjnym z dnia 19. czerwca 1912 r. (Zb. ust. pr. str. 182) oraz art. 1 pkt. ustawy o utworzeniu Dyrekcji Policji z dnia 14. marca 1923 r. (Dz. U. Śl. Nr. 15, poz. 97) — za zgodą Magistratu miasta Katowic zarządzam co następuje:

§ 1.

§ 2 rozporządzenia policyjnego Dyrektora Policji w Katowicach z dnia 20. stycznia 1929 r. o uregulowaniu ruchu kołowego w Katowicach (Gaz. Urz. Woj. Sl. Nr. 9 z dnia 28. marca 1929 r. str. 116) otrzymuje następujące brzmienie:

„Ruch kołowy na placu Wolności i południowej jezdni placu Miarki oraz na ulicach Pocztowej, Dworcowej, Mielęckiego, Pierackiego i św. Jana — jest „jednokierunkowy“, przy czym dozwolony jest wjazd:

a) na plac Wolności z ulic 3. Maja, Sokolskiej, Gliwickiej, Sądowej i Matejki tylko w prawą stronę

b) na ulicę Pocztową z placu Marsz. Piłsudskiego i ul. Młyńskiej w kierunku ul. Dworcowej,

c) na ulicę Dworcową z ul. Pocztowej i ul. Kochanowskiego w kierunku ul. Mielęckiego,

d) na ulicę Mielęckiego z ul. Dworcowej, Mariackiej i Pierackiego w kierunku ul. Marsz. Piłsudskiego,

e) na ulicę Pierackiego z ul. św. Jana w kierunku ul. Mielęckiego,

f) na ulicę św. Jana (odcinek od ul. Dworcowej do ul. Pierackiego) z ul. Dworcowej w kierunku ul. Pierackiego,

g) na południową jezdnię pl. Miarki z ul. Kościuszki.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Nr. B-1/41/1/37.

Za Dyrektora Policji:
(—) Kutzner,
Wicedyrektor.

(Przedruk z G. U. W. Śl. Nr. 18 z dnia 1 maja 1937 r.)

Prenumerata: roczna **12 zł,** półroczna **6 zł,** kwartalna **3 zł,** miesięczna **1 zł.** Cena nr. pojedyńczego **30 gr.**
Gazeta wychodzi tygodniowo. — Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów „Gazety Urzędowej pow. katowickiego“ należy wnosić do właściwych urzędów pocztowych lub Administracji niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru; późniejsze reklamacje będą uwzględnione tylko po uiszczeniu ceny reklamowanego numeru.
„Gazetę Urzędową pow. katowickiego“ można zamawiać i płacić w wszystkich urzędach pocztowych

Ogłoszenia: Ogłoszenia drukuje się po uiszczeniu całkowitej należności przy zamówieniu.

Tłoczono w Drukarni Siemianowickiej (wł. P. Pronobis) w Siemianowicach Śl. ul. Staszyca 17 — tel. 231-08.